

OKRESNÁ PROKURATÚRA LUČENEC
F. Lehára 12, 984 80 Lučenec 1

Číslo: 3 Pv 36/18/6606-9
EEČ: 2-47-66-2019

Lučenec 09.09.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX a spol.**

Trestný čin: trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení
uznesenia Ústavného súdu SR číslo 38/2002 Zbierky zákonov
trestný čin: sprenevera podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného
zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení uznesenia
Ústavného súdu SR číslo 38/2002 Zbierky zákonov
prečin: zneužívanie vlastníctva podľa § 248 odsek 1, odsek 3
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno g) Trestného poriadku
zastavujem trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: podvod podľa § 250 odsek 1, odsek 4 písmeno b Trestného zákona
číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení uznesenia Ústavného súdu SR číslo
38/2002 Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

- trestný čin: sprenevera podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona číslo
140/1961 Zbierky zákonov v znení uznesenia Ústavného súdu SR číslo 38/2002
Zbierky zákonov

štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

-dňa 11.09.2000 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX číslo XXXXX,
na základe ktorej si dňa 12.09.2000 v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni
XXXXX XXXXX s. r. o., po zaplatení akontácie vo výške 103 360 Sk (3 430,92 €)

prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX 1.4 L, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu leasingu štvrťročnými platbami vo výške 46 997 Sk (1 560,01 €), avšak okrem akontácie žiadne platby neplatil, bolo mu vozidlo odobraté, po čom zaplatil jednorázovo sumu 102 258 Sk (3 394,34 €), vozidlo mu bolo vrátené a nakoľko už potom nezaplatil žiadnu splátku, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX XXXXX a. s., XXXXX škodu vo výške 311 182 Sk (10 329,35 €),

- dňa 11.12.2000 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa vo XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX s. r. o., po zaplatení preddavku na nájomné vo výške 107 978 Sk (3 584,21 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 9 642,60 Sk (320,07 €), pretože však okrem preddavku na nájomné zaplatil iba štyri mesačné splátky a potom splácať vozidlo prestal, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný na vrátenie vozidla, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX XXXXX škodu vo výške 213 378,60 Sk (7 082,87 €),

- dňa 20.12.2000 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX, a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX XXXXX s. r. o., po zaplatení zálohy vo výške 77 400 Sk (2 569,20 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 11 994,80 Sk (398,15 €), pretože však okrem zálohy žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a spôsobil tak svojím konaním pre spoločnosť XXXXX XXXXX škodu vo výške 309 600 Sk (10 276,83 €),

- dňa 01.06.2001 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX, a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX XXXXX s. r. o., po zaplatení akontácie vo výške 114 000 Sk (3 784,10 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 14 939 Sk (495,88 €) a tretí rok vo výške 1 320 Sk (43,81 €), pretože však okrem akontácie žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX a. s. škodu vo výške 266 000 Sk (8 829,58 €),

- dňa 06.06.2001 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX s. r. o., po zaplatení preddavku vo výške 105 578,70 Sk (3 504,57 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 10 770 Sk (357,49 €), pretože však okrem preddavku žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX a. s. XXXXX škodu vo výške 302 421,30 Sk (10 038,54 €),

- dňa 07.06.2001 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX a. s. číslo

XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX XXXXX XXXXX po zaplatení zálohy vo výške 136 857 Sk (4 542,82 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. VXXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 10 529,30 Sk (349,50 €), pretože však okrem zálohy žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX a. s. XXXXX škodu vo výške 262 143,10 Sk (8 701,55 €),

- dňa 15.01.2001 vo XXXXX si od XXXXX požičal osobné motorové vozidlo značky XXXXX EČV XXXXX, VIN XXXXX v hodnote 550 000 Sk (18 256,65 €), ktoré XXXXX mal v prenájme od leasingovej spoločnosti, pričom s vozidlom vycestoval do zahraničia a vozidlo do dnešného dňa XXXXX nevrátil, čím spôsobil pre majiteľa vozidla spoločnosti XXXXX a. s. XXXXX škodu vo výške 550 000 Sk (18 256,65 €),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno g) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: zneužívanie vlastníctva podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

- dňa 09.06.2000 po spoločnej dohode s obvinenou XXXXX, táto uzatvorila leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej zakúpila na leasing osobné motorové vozidlo zn. XXXXX v celkovej hodnote 329 900 Sk (10 950,67 €) a po zaplatení akontácie vo výške 82 475 Sk (2 737,66 €) si vozidlo prevzala, v zmluve sa pritom zaviazala k plateniu mesačných leasingových splátok po dobu troch rokov, pričom však dňa 13.06.2000 vozidlo vyviezol obvinený XXXXX mimo územia SR, po čom uhradili len 15-mesačných leasingových splátok v celkovej hodnote 132 897 Sk (4 411,37 €), následne splátky neuhradili a ani nevrátili majiteľovi, čím pre spoločnosť XXXXX a. s. XXXXX spôsobili škodu vo výške 114 528 Sk (3 801,63 €),

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX zo dňa 08.02.2002 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 160 ods. 1 Zákona č. 141/1961 Zb. - o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení účinnom k 30.09.2002, začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku vznesené obvinenie XXXXX XXXXX pre

pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že obvinený XXXXX dňa 11.09.2000 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX číslo XXXXX, na základe ktorej si dňa 12.09.2000 v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX XXXXX s. r. o., po zaplatení akontácie vo výške 103 360 Sk (3 430,92 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu leasingu štvrtročnými platbami vo výške 46 997 Sk (1 560,01 €), avšak okrem akontácie žiadne platby neplatil, bolo mu vozidlo odobraté, po čom zaplatil jednorázovo sumu 102 258 Sk (3 394,34 €), vozidlo mu bolo vrátené a nakoľko už potom nezaplatil žiadnu splátku, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX XXXXX a. s., XXXXX škodu vo výške 311 182 Sk (10 329,35 €). Následne dňa 11.12.2000 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa vo XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX s. r. o., po zaplatení preddavku na nájomné vo výške 107 978 Sk (3 584,21 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 9 642,60 Sk (320,07 €), pretože však okrem preddavku na nájomné zaplatil iba štyri mesačné splátky a potom splácať vozidlo prestal, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný na vrátenie vozidla, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX XXXXX škodu vo výške 213 378,60 Sk (7 082,87 €). Potom dňa 20.12.2000 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX, a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX XXXXX s. r. o., po zaplatení zálohy vo výške 77 400 Sk (2 569,20 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 11 994,80 Sk (398,15 €), pretože však okrem zálohy žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a spôsobil tak svojím konaním pre spoločnosť XXXXX XXXXX škodu vo výške 309 600 Sk (10 276,83 €). Ďalej dňa 01.06.2001 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX, a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX XXXXX s. r. o., po zaplatení akontácie vo výške 114 000 Sk (3 784,10 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 14 939 Sk (495,88 €) a tretí rok vo výške 1 320 Sk (43,81 €), pretože však okrem akontácie žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX a. s. škodu vo výške 266 000 Sk (8 829,58 €). Taktiež dňa 06.06.2001 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX s. r. o., po zaplatení preddavku vo výške 105 578,70 Sk (3 504,57 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 10 770 Sk (357,49 €), pretože však okrem preddavku žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX a. s. XXXXX škodu vo výške 302 421,30 Sk (10 038,54 €). A dňa 07.06.2001 uzatvoril leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej si toho istého dňa v XXXXX na ulici XXXXX č. XXXXX v predajni XXXXX

XXXXX po zaplatení zálohy vo výške 136 857 Sk (4 542,82 €) prevzal osobné motorové vozidlo zn. XXXXX, pričom v leasingovej zmluve sa zaviazal k plateniu mesačných leasingových splátok vo výške 10 529,30 Sk (349,50 €), pretože však okrem zálohy žiadnu mesačnú splátku neuhradil, bola mu zmluva vypovedaná a bol vyzvaný, aby predmet leasingu vrátil, čo však do dnešného dňa neurobil a svojím konaním spôsobil pre spoločnosť XXXXX a. s. XXXXX škodu vo výške 262 143,10 Sk (8 701,55 €).

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX zo dňa 08.04.2002 pod ČVS: XXXXX, bolo trestné stíhanie podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku prerušené pre neprítomnosť obvineného. Zapokračované v trestnom stíhaní bolo dňa 06.05.2002 a to uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX podľa § 173 odsek 3 Trestného poriadku Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 30.09.2002.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX zo dňa 06.05.2002 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 160 ods. 1 Zákona č. 141/1961 Zb. - Trestného poriadku v znení účinnom v čase spáchania skutku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku vznesené obvinenie XXXXX XXXXX a XXXXX pre spolupáchateľstvo trestného činu sprenevery podľa § 9 ods. 2 k § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že dňa 09.06.2000 po spoločnej dohode s obvinenou XXXXX, táto uzatvorila leasingovú zmluvu so spoločnosťou XXXXX a. s. číslo XXXXX, na základe ktorej zakúpila na leasing osobné motorové vozidlo zn. XXXXX v celkovej hodnote 329 900 Sk (10 950,67 €) a po zaplatení akontácie vo výške 82 475 Sk (2 737,66 €) si vozidlo prevzala, v zmluve sa pritom zaviazala k plateniu mesačných leasingových splátok po dobu troch rokov, pričom však dňa 13.06.2000 vozidlo vyviezol obvinený XXXXX mimo územia SR, po čom uhradili len 15-mesačných leasingových splátok v celkovej hodnote 132 897 Sk (4 411,37 €), následne splátky neuhradili a ani nevrátili majiteľovi, čím pre spoločnosť XXXXX a. s. XXXXX spôsobili škodu vo výške 114 528 Sk (3 801,63 €).

Následne uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX zo dňa 24.06.2002 pod ČVS: XXXXX bolo trestné stíhanie oboch obvinených podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 30.09.2002 prerušené pre neprítomnosť obvineného XXXXX XXXXX. Zapokračované v trestnom stíhaní bolo dňa 23.01.2003 a to uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX podľa § 173 odsek 2 Trestného poriadku Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 30.11.2003.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície XXXXX zo dňa 13.11.2002 pod ČVS: XXXXX bolo podľa § 160 ods. 1 Zákona č. 141/1961 Zb. - Trestného poriadku v znení účinnom v čase spáchania skutku začaté trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods.1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku a následne uznesením zo dňa 08.01.2003 bolo podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku vznesené obvinenie XXXXX XXXXX pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods.1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že dňa 15.01.2001 vo XXXXX si od XXXXX požičal osobné motorové vozidlo značky XXXXX EČV XXXXX, VIN XXXXX v hodnote 550 000 Sk (18 256,65 €), ktoré XXXXX mal v prenájme od leasingovej spoločnosti, pričom s vozidlom vycestoval do zahraničia a vozidlo do dnešného dňa XXXXX nevrátil, čím spôsobil pre majiteľa vozidla spoločnosti XXXXX a. s. XXXXX škodu vo výške 550 000 Sk (18 256,65 €).

Následne uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX zo dňa 23.01.2003 pod ČVS: XXXXX boli trestné veci obvinených podľa § 23 ods. 3 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 30.11.2003 s poukazom na § 20 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 30.11.2003 spojené na spoločné konanie, pričom bude vedené na Okresnom úrade justičnej polície pod ČVS: XXXXX.

Následne uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície PZ XXXXX zo dňa 23.03.2003 pod ČVS: XXXXX bolo trestné stíhanie oboch obvinených podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. účinného do 30.11.2003 prerušené pre neprítomnosť obvineného XXXXX XXXXX.

Naposledy uznesením vyšetrovateľa PZ, Okresného riaditeľstva PZ XXXXX zo dňa 23.08.2019 pod ČVS: XXXXX bolo v trestnom stíhaní oboch obvinených podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku zapokračované, lebo pominul dôvod na prerušenie trestného stíhania.

V priebehu prípravného konania boli vypočutí jednak obvinená XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX, svedok - poškodený XXXXX ako zástupca poškodenej spoločnosti XXXXX, svedkyňa XXXXX, svedok XXXXX, svedok XXXXX, svedok XXXXX, svedok XXXXX, svedkyňa XXXXX, svedok XXXXX, svedok XXXXX, svedok XXXXX a taktiež boli zabezpečené na vec sa vzťahujúce listinné materiály a to najmä písomnosti poskytnuté poškodenými leasingovými spoločnosťami. Následne po vykonaní dostupných dôkazov boli vydané vyššie uvedené chronologicky zoradené uznesenia kde po prerušení trestného stíhania uznesením zo dňa 23.03.2003 orgány činné v trestnom konaní nevykonali žiadne úkony smerujúce k zabezpečeniu účasti obvineného XXXXX XXXXX na procesných úkonoch. Naposledy Národná ústredňa XXXXX XXXXX dostala potvrdzujúcu správu od XXXXX, že XXXXX má evidovaný pobyt na adrese XXXXX. Aj napriek tejto informácii nebol podaný návrh na právnu pomoc, prípadne na vydanie zatýkacieho rozkazu na obvineného XXXXX XXXXX.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9 Trestného poriadku.

Podľa § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Významnou multilaterálnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, je Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol podpísaný desiatimi členskými štátmi XXXXX dňa 04.11.1950, pričom platnosť nadobudol po ratifikácii členskými štátmi v septembri 1953. Dohovor nadobudol pre ČSFR platnosť dňa 18. marca 1992. Oznámenie ministerstva zahraničných vecí ČSFR o pristúpení k Dohovoru bolo publikované v Zbierke zákonov dňa 15. mája 1992 pod č. 209/1992 Zb. Týmto dňom sa stal Dohovor súčasťou právneho poriadku ČSFR. V súlade s článkom 153 Ústavy SR zo dňa 1. septembra 1992 prešli na SR práva a povinnosti z medzinárodných zmlúv, ktorými bola viazaná ČSFR, a to v rozsahu ustanovenom ústavným zákonom Českej republiky a Slovenskej republiky alebo v rozsahu dohodnutom medzi Slovenskou republikou a Českou republikou. Z toho vyplýva, že Slovenská republika sa znovu prihlásila k záväzkom, ktoré pre ňu ako pre jeden z nástupných štátov vyplývajú z Dohovoru a protokolov, ktoré ČSFR ratifikovala. Tieto záväzky potvrdila NR SR aj v uznesení zo dňa 3. decembra 1992. U nás došlo k včleneniu medzinárodných zmlúv o ľudských právach, vrátane Dohovoru, do vnútroštátneho právneho poriadku ustanovením § 2 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia ČSFR. V zmysle tohto ustanovenia majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách ratifikované ČSFR prednosť pred zákonom. Na toto ustanovenie nadviazal článok 11 ústavy, podľa ktorého majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, prednosť pred jej zákonmi, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd. Následne 1. júla 2001 nadobudol účinnosť ústavný zákon č. 90/2001 Z. z., ktorým bol z ústavy vypustený článok 11 a ústava bola doplnená o článok 154c, v zmysle ktorého sú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré SR ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom pred nadobudnutím účinnosti ústavného zákona č. 90/2011 Z. z., súčasťou jej právneho poriadku a majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd. Dohovor patrí do tejto kategórie medzinárodných zmlúv.

V prípade, ak sa jednotliviec domnieva, že Dohovor zaručuje väčší rozsah základných ľudských práv a slobôd ako zákon, môže vyžadovať od vnútroštátneho orgánu jeho priamu aplikáciu.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu k článku 154c ústavy, podľa ktorej Dohovor a judikatúra naň sa vzťahujúca predstavujú pre vnútroštátne orgány aplikácie práva záväznú výkladovú smernicu pre výklad a uplatňovanie zákonnej úpravy základných práv a slobôd zakotvených v druhej hlave ústavy, a tým normujú rámec, ktorý tieto orgány v konkrétnom prípade nemôžu prekročiť.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Z citovaného článku Dohovoru okrem iného vyplýva právo na to, aby každá vec bola prejednaná nezávislým súdom **v primeranej lehote.**

V trestných veciach sa rozhodné obdobie začína v deň, keď bola osoba

oficiálne obvinená z trestného činu, pričom pojem „obvinenie uvedený v článku 6 ods. 1 Dohovoru má menej formálny obsah ako vo vnútroštátnom práve. Podľa Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý v poslednej inštancii aplikuje Dohovor „obvinením je oficiálne oznámenie príslušného orgánu danej osobe, že údajne spáchala trestný čin. Za koniec rozhodného obdobia sa považuje dátum prijatia konečného rozhodnutia vnútroštátneho orgánu bez ohľadu na to, na akej úrovni v rámci štruktúry štátnych orgánov bolo prijaté.

Primeranosť dĺžky konania je potrebné hodnotiť s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Európsky súd pre ľudské práva berie do úvahy skutkovú, právnu a procesnú zložitosť, správanie štátnych orgánov, účastníkov konania, ako aj to, aký význam malo konanie pre sťažovateľa. Ako skutkovo zložité boli spomínaným súdom vyhodnotené prípady, v ktorých sa trestné konanie vyznačovalo obťažnosťou dokazovania, napr. bolo potrebné vypočítať veľký počet svedkov. O právnej zložitosti možno hovoriť napríklad vtedy, ak bolo v konaní potrebné interpretovať medzinárodnú zmluvu. O procesnú zložitosť ide napr. ak je podaných mnoho návrhov v priebehu konania. Z hľadiska významu konania pre sťažovateľa všeobecne platí, že lehota konania v trestných veciach by sa mala posudzovať prísnejšie ako lehota konania v občianskych veciach so zreteľom na dôsledky, ktoré má takéto konanie na postavenie obvineného. Pokiaľ ide o správanie účastníkov konania, iba prieťah ktorý zavinil štát, môže viesť k záveru, že primeraná doba nebol rešpektovaná.

V zásade možno konštatovať, že Európsky súd pre ľudské práva považuje za neprimerane dlhé konanie už to konanie, ktoré presahuje dobu šiestich rokov. Podľa judikatúry zmluvných strán Dohovoru, napr. v rozhodnutiach Berk verzus Nórsko, Európsky súd pre ľudské práva konštatoval, že pri konaní ktoré trvalo celkovo 7 rokov a 7 mesiacov, došlo v dôsledku zistenia neprimeranej dĺžky trestného konania k zmierneniu trestu podľa vnútroštátneho práva, čo bolo dostatočnou náhradou za namietané porušenie.

Vzhľadom na obsah Dohovoru a osobitne jeho článkov 6, 13, 41 možno vo všeobecnosti konštatovať, že jeho signatári nešli v prípadoch porušenia ľudských práv a slobôd uvedených v článku 6 až tak ďaleko, že by trestné stíhanie páchatel'ov trestnej činnosti bolo možné vždy zastaviť len preto, že toto nebolo v primeranej lehote ukončené. Ani Európsky súd pre ľudské práva nevyvodil zo znenia článku 6 Dohovoru právo na zastavenie trestného stíhania, resp. na zníženie trestu.

Na druhej strane vnútroštátna judikatúra niektorých členských štátov (napr. Holandsko, Nemecko, Nórsko) vyvodzuje z prekročenia primeranej lehoty dôsledky pre chod trestného konania alebo pre rozhodnutie, v najzávažnejších prípadoch súdy trestné konanie zastavia, v menej závažných môžu zmierniť trest. Právo na zastavenie trestného konania alebo zníženie trestu vnútroštátne súdy v týchto krajinách opierajú o článok 6 ods. 1 Dohovoru.

Napriek tomu, že Dohovor neobsahuje žiadne ustanovenie, na ktoré by sa bolo možné odvolať ako na dôvod, na základe ktorého možno trestné stíhanie zastaviť, bolo by možné v celkom výnimočných až extrémnych prípadoch zastaviť trestné stíhanie s odkazom na článok 6 Dohovoru pri použití analógie. Takéto rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní je však potrebné vnímať ako celkom

výnimočné riešenie, ktoré musí byť individuálne zdôvodnené s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím k záujmom obvinených na jednej strane, ale taktiež i k záujmom ďalších subjektov zúčastnených na strane druhej, ktorí majú taktiež právo na spravodlivý proces s obvineným, ktorý neodôvodnené prietahy nezapríčinil.

Podľa § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

Napriek tomu, že Trestný poriadok neobsahuje výslovné ustanovenie o neprípustnosti trestného stíhania, ktoré by bolo dôsledkom porušenia článku 6 Dohovoru, neznamená to, že Dohovor je možné prehliadnuť najmä, keď ako to už bolo vyššie uvedené, má podľa Ústavy SR (čl. 154c) prednosť pred zákonom.

Samotná dikcia Trestného poriadku v ustanovení § 9 ods. 1 písm. g) vyjadrená slovami „ak tak ustanovuje, nemôže byť vykladaná iba tak, že neprípustnosť trestného stíhania musí medzinárodná zmluva „výslovne ustanoviť“. Tak je to stanovené, napr. pri niektorých medzinárodne uznávaných zásadách trestného konania ako je zákaz retroaktivity (čl. 7 ods. 1 Dohovoru).

Ak sa teda dostane právo a povinnosť štátu pri stíhaní obvineného z trestného činu, výlučne z dôvodov na strane štátu, do tak extrémneho rozporu s právom obvineného na prejednanie jeho veci v primeranej lehote, ako tomu bolo v tomto prípade, zbavuje sa tým štát svojou nečinnosťou práva na stíhanie a potrestanie páchatela trestnej činnosti.

Po posúdení všetkých okolností daného prípadu možno konštatovať, že ide o extrémny prípad neúmernej doby trestného konania. V prvom rade je potrebné konštatovať neobvyklú dĺžku konania. Obvinenie za posledný čiastkový útok bolo vznesené XXXXX XXXXX dňa 08.01.2003 teda **pred 16 rokmi** a jeho manželke XXXXX za trestný čin sprenevery dňa 06.05.2002, teda u nej dokonca **pred 17 rokmi**, pričom od spáchania skutkov uplynulo až **18 rokov**.

Mimoriadne dôležitou okolnosťou je to, že ani jeden z oboch obvinených sa ani najmenšou mierou nepodíeľal na tejto neprimeranej dĺžke konania a absolútne ničím nezadal dôvod na existenciu tohto stavu, skutočnosť, že obvinený XXXXX sa vrátil do svojej rodnej vlasti, t. j. XXXXX, v žiadnom prípade nemôže byť vnímaná v jeho neprospech, nakoľko orgány činné v trestnom konaní disponujú inštitútmi ako zabezpečiť účasť obvineného na procesných úkonoch, pričom musím konštatovať, že tieto inštitúty (medzinárodný zatýkací rozkaz, prípadne dožiadanie cestou právnej pomoci) neboli v predmetnom trestnom konaní absolútne využité, aj keď v roku 2003 bolo známe miesto pobytu obvineného.

Po zapokračovaní v trestnom stíhaní bolo zistené miesto pobytu oboch obvinených, pričom títo sa nachádzajú v XXXXX na adrese XXXXX, XXXXX, XXXXX. Taktiež boli zisťované aktuálne adresy poškodených spoločností, pričom sa zistilo, že spoločnosť XXXXX XXXXX, a. s., (predtým obchodný názov XXXXX, a. s.) sídli na adrese XXXXX, XXXXX XXXXX, spoločnosť XXXXX, a. s., sídli na adrese XXXXX, XXXXX XXXXX. Spoločnosť XXXXX, a. s. na základe uznesenia Okresného

súdu XXXXX XXXXX č. k. XXXXX zo dňa 03.06.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2013 bola zrušená bez likvidácie. Spoločnosť XXXXX a. s. (predtým obchodný názov XXXXX, a. s.) zanikla likvidáciou ku dňu 01.10.2015. Taktiež spoločnosť XXXXX, s. r. o. zanikla a to ku dňu 21.03.2015 dobrovoľným výmazom. Spoločnosť XXXXX, a. s. bola zrušená a vstúpila do likvidácie dňom 15.12.2009. Na základe konečnej správy likvidátora o priebehu likvidácie a účtovnej závierky, schválených rozhodnutím jediného akcionára a na základe súhlasu príslušného správcu dane, bola ukončená likvidácia ku dňu 15.12.2010.

Taktiež bol zabezpečený aktuálny odpis registra trestov na obvinených, pričom ani XXXXX a ani XXXXX neboli doposiaľ súdne trestaný.

Na základe vyššie uvedených skutočností som dospel k záveru, že je na mieste postupovať tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia, nakoľko predmetná trestná vec je už v súčasnej dobe z pohľadu dĺžky konania extrémnou, pričom nedošlo ešte ani k ukončeniu vyšetrovania a v jeho priebehu došlo k takému hrubému porušeniu práva stíhaných osôb, ktoré je garantované medzinárodnou zmluvou, že záujem na jeho ochrane prevažuje v tomto konkrétnom prípade nad záujmom a právom štátu na stíhaní a potrestaní páchatel'ov trestných činov.

Taktiež som sa zaoberal aj otázkou premlčania trestného stíhania, avšak vzhľadom k porušeniu práv stíhaných osôb vyplývajúcich z medzinárodných dohovorov je skúmanie premlčania nadbytočné a preto sa ním nebudem podrobnejšie zaoberať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Marek Preták
prokurátor